

י"ד תשרי התשפ"ד חג סוכות בניסת שבת וחג: 18:08 צאת שבת: 19:03 חצות היום 12:30 גיליון מס' 971

## מזל טוב!

לחיה ולברוך וינברגר

להולדת הנכד

בן לבת אל וינון

לרמי וללאה וולך

לאירוסי בנם

אורי עם יערה

למירי ולבני ולכל משפחת כהן

לאירוסי בנם

חנניה עם שחר

ליוסי ולדינה יפה

להולדת הנכדה

בת לשירה ולסנה

לאיתי ולישראל גולדברג

להולדת הנכדים התאומים

בנים לרננה ולאריאל

תושבי שוהם והסביבה, מוזמנים לערב

לימוד בליל

## הושענה רבה

שיעור ביום חמישי כ' תשרי, 5.10.23 למניינם,  
בבית הכנסת דורות אברהם, רחוב המכבים 94.

התאספות 20:30

הרב דוד סתיו רב הישוב 20:45

הרב רן כלילי רב בית הכנסת 'שבת אחים' 21:30

הרב יוסף צבי רימון רב אזורי אלון שבות ורב המרכז האקדמי 'לב' 22:15

הרב דוד לאו הרב הראשי לישראל 23:00

הרבנית רחלי פרנקל מדרשות "מתן" ו"נשמת" 00:00

כיבוד קל יוגש במקום

## פתקא טבא!

שלום רב,  
מחפשים בדחפיות מנהל/ת לתלמוד  
תורה בשכר. לצערי, באם לא נמצא-  
לא נוכל לפתוח את התלמוד תורה  
בשנה זו.  
דרישות התפקיד-  
רצון להגדיל תורה מאירה ומקרת.  
ארגון הרישום ודאגה לתשלום.  
ניהול וסדר בקבוצות הלימוד, מצד  
המלמדים והתלמידים.  
הגדלת ראש ושאיפה בקודש.

על החתום  
גלעד כהן  
0503133452

בס"ד

## מפגש לנוער בסוכה

כמידי שנה, משפחת סתיו שמחה לארח את השבטים  
הבוגרים של חב"ב בסוכתה.

המפגש יתקיים בליל שבת, חג ראשון של סוכות  
ידי' בתשרי תשפ"ד (29.9.2023)

בשעה 22:00: כיתות יא', יב'

בשעה 23:00: שיעור א', צבא, מכינות, ישיבות ומדרשות.



בס"ד  
בייניש? בת שירות? חייל/ת?  
**רוצים להתמלא??**

בשבילכם! שיעור של הרב סתיו.  
בשבת בבית הכנסת אבני החושן (ספרא  
אשכנזי)  
מיד לאחר מנחה שיעור בענייני דינא.  
מומלץ מאוד להגיע עם שאלות.



**מכירת ערבות להושענא רבה  
תרומה ליד משה**

גם השנה מוצעות למכירה ערבות  
להושענא רבה  
בעלות של 6 שקלים לסט  
**ורק בתשלום מראש**  
ב PAYBOX באמצעות  
הקישור



**כל ההכנסות תרומה ליד משה  
הערבות יוצבו בבוקר הושענא רבה :**

בבית כנסת דורות אברהם בין 5:50 ל 6:50  
ובבית כנסת מכבים בין 6:50 ל 8:00

ניתן גם לתאם איסוף בערב הושענא רבה  
מקדם 130 בטלפון 054.5655254 - אבנר

הזמנות מתקבלות עד יום ג' ג חוה"מ  
מספר הסטים מוגבל כל הקודם זוכה

**גשוהם**

מי שנזקק במהלך השבת  
לגוי של שבת בסביבות  
מרכז שוהם, מוזמן לפנות  
ליוסי מונזון (רח' הזוהר  
14, דירה 5). במוצ"ש, נא  
לזכור להעניק לרוז,  
המטפלת הזרה של אימי,  
תשלום עבור טרחתה  
(מינימום 30 ש"ח).  
לפרטים: 054-778-4823

לעילוי נשמתה של שיר  
מונזון ע"ה, בת קהילת  
שוהם.

הגיליון יוצא בחסות:

**צביקה  
טכנאי מחשבים**  
מומחה בעל ניסיון של 20 שנים  
בתחום!

פתרון תקלות חומרה ותוכנה במחשב,  
פרמט והתקנה. הקמת רשתות  
ביתיות, הגברת טווח ויפוי ב-50%  
לפחות.  
ייעוץ חינם בקניית מחשב חדש.  
שירות Door to Door

**מנעול**  
החלפת צילינדר לכל סוגי  
הדלתות+איזון.  
פריצת דלתות רכבים וכספות.  
שרות מהיר!  
צביקה : 054-5933248

**חידון א' ב' לסוכות**  
נכתב ע"י זיוה מונסונגו

בהושענא רבה.  
ז. מרובה מחמתה.  
ק. מגילה אותה קוראים בסוכות (מנהג  
האשכנזים).  
ר. השלימו מההלל: "קול \_\_\_\_ וישועה  
באהלי צדיקים..."  
ש. חג בתוך חג הסוכות בו אנו מצווים  
לשמוח מאוד.  
ת. פרשת 'וזאת הברכה' חותמת את  
חמישה חומשי ...

נקראים...  
ט. בהדלקת נרות מברכים להדליק נר  
של יום...  
י. האושפזין השישי המכונה צדיק!!!  
כ. אחת המלאכות האסורות בחוה"מ.  
ל. דומה לשדרה.  
מ. האושפזין המכונה רעיא מהימנא.  
נ. מצווה מיוחדת במקדש בחג הסוכות.  
ס. בה יושבים 7 ימים.  
ע. אין בה טעם ואין לה ריח.  
פ. הברכה שמברכים האחד את השני

א. אורחי הסוכה.  
ב. "כל מי שלא ראה שמחת ..... לא ראה  
שמחה מימיו".  
ג. שיעור לבד.  
ד. 'הרחמן הוא יקים לנו את סוכת ...  
הנופלת'.  
ה. ריחו נעים והוא מארבעת המינים.  
ו. כך מתחיל הפסוק בו אנו מצווים  
לשמוח בחג.  
ז. פסוק שנאמר על קישוטי הסוכה.  
ח. הימים שבין יום טוב ראשון לשני

**שבת השואבה**  
**בשוהם**  
מוצאי חג ראשון ט"ו תשרי 30/09  
| בשעה 21:00 |  
**רחבת קרית ספרא**  
רח' עמק איילון 28  
מוזיקה וריקודים עם  
**dgn גיא כהן**  
וסולת פתאק והיתאק שלח!  
לא חסירה  
בית חב"ד שוהם  
054-5496372



## סוד נענוע ארבעת המינים

בחג הסוכות אנו מצווים בשתי מצוות, בניית הסוכה ולקנות ארבעה מינים ואותם לנענע. אך בהתבוננות בפסוקים נראה כי אין חובה מהתורה לנענע דווקא – ויקרא פרק כג פסוק מ

**"וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת וְעַרְבֵי נָחַל וְשִׁמַּחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:"**

חז"ל מלמדים אותנו שמצד התורה עיקר קיום המצווה הוא בעצם הלקיחה, היינו החזקה ביד. וזוהי משמעות הציווי 'ולקחתם' – לקחת ביד, וכמאמר הגמרא "מדאגבהיה נפק ביה" (סוכה מב ע"א) = מיד כשהגביהו יצא ידי חובה. לכן הופכים את האתרוג עד סיום הברכה, בכדי לא לצאת ידי חובת ארבעת המינים לפני הברכה. יוצא מכאן, שאין חובה לנענע, מדוע אנו מנענעים את ארבעת המינים?

נענוע ארבעת המינים אנו מוצאים כמנהג קדום במשנה – מסכת סוכה פרק ג משנה ט

**"והיכן היו מנענעין? בהודו לה' תחלה וסוף ובאנא השם הושיעה נא דברי בית הלל ובית שמאי אומרים אף באנא ה' הצליחה נא אמר רבי עקיבא צופה הייתי ברבן גמליאל ורבי יהושע שכל העם היו מנענעין את לולביהן והן לא נענעו אלא באנא ה' הושיעה נא מי שבא בדרך ולא היה בידו לולב ליטול לכשיכנס לביתו יטול על שלחנו לא נטל שחרית יטול בין הערבים שכל היום כשר ללולב:"**

במשנה לא כתוב מקור הדין אלא רק את העובדה שמנענעים לולב. אך הגמרא שואלת את מקור הנענוע ולומדת זאת ממצוות הנפת שתי הלחם ושני כבשי עצרת בחג השבועות –

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף לז ע"ב

**"תנן התם: שתי הלחם ושני כבשי עצרת כיצד הוא עושה? מניח שתי הלחם על גבי שני הכבשין, ומניח ידו תחתיהן ומניף, ומוליך ומביא, מעלה ומוריד, שנאמר אשר הונף ואשר הורם... [לח, א] ואמר רבא: וכן בלולב."**

הגמרא מביאה ברייתא שעוסקת בהנפת שתי הלחם שנלמד בפירוש מהתורה – "אשר הונף ואשר הורם" (שמות כט, כז). ההנפה וההרמה הם למעשה הנענוע לשש הקצוות. ההנפה היא לארבע רוחות וההרמה היא כלפי מעלה וממילא מוכרח להוריד אחרי ההרמה ונמצא שיש תנועה למטה (רש"י). לאחר מכן רבא אומר 'וכן בלולב'. משמע שכל מה שנתבאר בדיני שתי הלחם חל גם על לולב.

כאן יש לשאול על רבא, אנו רגילים בד"כ שחז"ל מביאים מקור או הסבר לדבריהם כאשר מחילים דין אחד לשני. מאיפה למד רבא את הדין הנ"ל? למה רבא לא אמר זאת לדוגמא על שופר – שמנענעים שופר? למה דווקא לולב? אם רבא לא הביא פסוק או הסבר, כנראה היה פשוט לו, מה עומד מאחרי דבריו של רבא? מהו סוד הנענוע?

סודו של הנענוע טמון בהבנת ההנפה בשתי הלחם בעצרת. הגמרא מביאה שני טעמים להנפת שתי הלחם – א. דעת רבי יוחנן "מוליך ומביא למי שארבע רוחות שלו, מעלה ומוריד למי שהשמיים והארץ שלו" – נראה שמשמעות ההנפה היא המלכת ה' בכל קצוות העולם. ב. דעת בני א"י "כדי לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד כדי לעצור טללים רעים" – נראה שמדובר כאן בבחינת מלחמה ברע. הרע נאחז בקצוות ובכדי לגרש אותו אנו מנענעים לכל רוח.

ישנה עוד הנפה הנמצאת בתורה והיא הנפת העומר. הבהן מניף את העומר בפסח ט"ז ניסן ויום זה נקרא "יום הנפת העומר". למעשה, יש קשר בין הנפת העומר להנפת שתי הלחם – שתיהן מיסודן באות על ההכרה בכך שהתבואה באה מהקב"ה. הלחם – חיטה הוא הבסיס ועיקר מאכלו של האדם, וכן בהנפת העומר בפסח שעשוי משעורים. העומר מתיר את התבואה החדשה במדינה, ושתי הלחם מתירים תבואה חדשה במקדש. מאיסור 'חדש' אנו לומדים את ההכרה בקב"ה. מבינים אנו שראשית כל צריך להודות לבורא יתברך ולהבין שממנו הכל, ורק לאחר מכן לאכול. יוצא שסוד ההנפה היא ההכרה בבורא יתברך.

עם זאת, נבין את נענוע הלולב. העומר והנפת שתי הלחם עומדים ביסוד שני הרגלים – פסח ושבועות. אביב וקציר. והצלע השלישית היא חג סוכות, חג האסיף. כמו שבשאר הרגלים אנו מודים לה' יתברך על התבואה החדשה, גם בחג האסיף אנו מודים על התבואה שנאספה. מודה האדם על כל הטוב שאסף מפרי מעליו בשדה. נמצא שיש קשר הדוק בין שלושת הרגלים. בשלושתם זוכה האדם להודות ולשמוח על התבואה בשדה. בכל חג אנו זוכים לקחת את התבואה של אותו חג ולהניף אותה אל הבורא יתברך כהודאה על כל הטוב שנתן לנו. אנו מניפים לכל שש הקצוות בכדי להמליך את הקב"ה בכל מקום בעולם, להראות שהקב"ה נמצא בכל מקום.

כותב הרב ראובן ששון ששלושת החגים יסודם בטבע – צומח (לכן אין הנפה בשופר לדוגמא). הסכנה העיקרית המבוארת בספר דברים היא שכחת ה' בכניסה לא"י. שכחת ה' מביאה לנו גאווה, אנוכיות, שקר, קמצנות ומידות רעות ומקולקלות. באים שלושת החגים הללו ועטפים אותנו במהלך תקופות השנה, בתקופות השפע של האדם בכדי להזכיר לו מאין הגיע כל השפע והטוב. בחגים אלו המצוות נעשות ברוב עם – האדם מכריז ומזכיר בריש גלי לכל מי ששכח מאין הגיע הטוב. מניף ומרים גבוה גבוה לכל הנמצאים בציון.

לאור זאת, דברי רבא מובנים. לרבא היה פשוט שנענוע הלולב הוא כמו בשתי הלחם מאחר וישנו קשר הדוק בין הרגלים בעניין ההנפה. בחג הסוכות אנו זוכים ליטול לולב ולהניף אותו בסוכה שהיא מעין מקדש מעט (ראה קיצור הכוונות לרמח"ל). הסוכה שבעצם עשויה מאותו חומר של הלולב הם הם עיקר החג. בחג זה אנו זוכים להודות לה' על כל הטוב שיש לנו ולשמוח במה שיש לנו. אמנם הסוכה דירת עראי והלולב וארבעת המינים מתייבשים אחרי שבוע, אך הם מלאים בתוכן. בצידה לדרך לקראת השנה החדשה.

חג שמח!

אברהם אזנקוט, בית מדרש עולמות



## "מפי הדיבור"/יצחק לקס

### אין הפתעות

**"כשמתכננים דברים מראש אין הפתעות והכל הרבה יותר פשוט וברור".**

בגיל טלמוד ז"ל בעלה של מוריה, ואביהם של איתן, יואב, הדס, ויאיר הווה עובדא.

גיל נולד ברמת גן בד' חשון תשכ"ז, בן לרפי ז"ל שעבד בתעשייה הישראלית, ולאח שבעדה כגננת בגן של עוורים בת"א, אח לורד ורונן.

למד ביסודי ב"יבנה", המשיך למכינה בגבעת שמואל ולאחר מכן לישיבת כפר הרואה במגמה הביולוגית, שם המשיך את המסורת של אביו - אף הוא בוגר ישיבת כפר הרואה ותלמידו של הרב נריה.

לאחר תום לימודיו בחר להתגייס לשירות מלא, ושירת בחיל מודיעין כמפענח תצלומי אויר. בהמשך יצא לקצונה ופיקד על יחידת מודיעין שעסקה בתחום זה. מיד לאחר שחרורו מצה"ל החל ללמוד הנדסת תעשייה וניהול באוניברסיטת באר-שבע.

במסגרת לימודיו שילב גיל עשייה חברתית, והקים את הפעילות הבין לאומית לסטודנטים של ארגון איסק, ואף נסע במסגרת ארגון זה לתקופת עבודה בפינלנד.

את מוריה הכיר במסיבת פורים אקראית לחלוטין עת חד חידות ומוריה הייתה זו שפתרה אותן. כך החל הקשר שהוביל לחתונה בשנת תשנ"ג.

גיל היה איש של פרטים. של דיוקים. היה מהנדס בכל רמ"ח אבריו. עוד בתקופה שגיל ומוריה נפגשו, תמיד גיל הציע חלופות למפגש כשכל חלופה הייתה מתוכננת לפרטי פרטים. כל שנותר למוריה היה לבחור את החלופה שנראתה לה.

**"כשמתכננים דברים מראש אין הפתעות והכל הרבה יותר פשוט וברור".** כך אמר וכך גם עשה.

בתחילה גיל ומוריה גרו בבני ברק, וגיל כטיפוס עירוני מובהק אמר: **"אני לא אגור בשום מקום שממנו לא רואים את כל-בו שלום"**. למרות זאת, בין היתר נוכח העובדה שהחל לעבוד בטלרד בעיר לוד, החליטו לעבור לשוהם.

לגיל היה ברור שבגידול הילדים ובמטלות של הבית הוא ומוריה שותפים מלאים. על אף העבודה האינטנסיבית שלו, כשהגיע הבייתה, הוא נטל חלק שווה בעריכת קניות, בכביסה, בניקיון הבית, וגם כשהילדים היו חולים והיו זקוקים להשגחה בבית, גיל ומוריה התחלקו בימי המחלה שלקחו לצורך השגחה על הילדים.

**"ברור לי שההתקדמות והשאיפות של מוריה אינן פחותות משלי, ולכן אני שותף מלא בכל מטלות הבית".**

לגיל היה חשוב שילדיו ידעו להכיר תודה לכל אדם, יהיו מנומסים ומתחשבים באחר. ובכלל, גיל מאד לא אהב פרזיטים שחיו על חשבון האחר וראו רק את עצמם.

באחת הפעמים עת ראה שאחד מילדיו זרק עטיפה של סוכריה ברחוב העיר לו גיל ואמר: **"פסולת שאתה זורק ברחוב מישוה אחר יצטרך לטרוח ולהרים. אתה חייב לשים לב לאחר. זה יכול להיות מנקה הרחובות שבשבילו זו עוד התכופפות, נוספת על הרבה התכופפויות קשות, בגלל אנשים שלא אכפת להם מסבלו של האחר"**

גיל הטמיע במשפחתו את האהבה לטייל, כמו גם את האהבה להרחיב דעת וידע בנושאים כלליים ובלמודי הקודש. הוא אהב מאד ללמוד עם ילדיו את פרקי אבות ואת המסרים החינוכיים, הערכיים והמוסריים שנלמדים ממסכת זו.

הוא חיבר אותם למוזיקה, לתרבות ולאהבת הארץ "דרך הרגליים". בכל הזדמנות יצאו לטייל. הטיולים היו טיולים אתגריים ולא טיולי "בטן גב" מהם סלד גיל.

בהשראת גיל, הילדים עברו קורס סנפלינג משותף, ובהמשך הלכו בדרכו של גיל ולמדו גם לצלול.

**"אנחנו לא יוצאים לחופשות, אנחנו יוצאים לטייל".** נהג לומר.

בהפתעה גמורה, באמצע שירות מילואים לאחר תרגיל ארוך ולילה בלי שינה חש גיל שלא בטוב. בבדיקות שנערכו לו התברר כי יש בראשו גידול ממאיר שיצריך אותו לשנות את חייו מעתה ואילך.

גיל קיבל את הבשורה הקשה ואולם לא שקע ולא התייאש אף לא לרגע. באופי "המהנדס" שלו החל לנהל את המחלה במשימתיות במטרה לנצח אותה.

הוא מעולם לא היה ממורמר או כועס על שדווקא הוא קיבל את "המחלה", ומעולם לא הייתה לו טרפוניה כלפי שמיא למה דווקא הוא זה שקיבל אותה.

על אף שהרופאים המליצו לו לעזוב את העבודה, הוא לא קיבל את המלצתם ובתיאום עם החברה בה עבד - "סנמינה" שחיבקה ותמכה בו, המשיך לעבוד בה משך 5 שנים מאז שנתגלתה מחלתו. גיל מעולם לא ביקש לקבל הנחות כלשהן בגלל מחלתו ומצבו הבריאותי.

באותם שנים היו לו קלסרים מסודרים באמצעותם "ניהל" את המחלה והיה מעודכן בכל התפתחות רפואית או טכנולוגית רלוונטית.

גם כשמחלתו החמירה עד שנאלץ לעזוב את עבודתו, המשיך גיל להתנדב ב"יד שרה" מתוך הכרה בערך הנתינה, ולא ויתר גם על השתתפותו באירועי תרבות רבים ומגוונים כמו גם לימוד ציור ואידיש באוניברסיטת בר-אילן.

**"גם במצבים הקשים ביותר אדם חייב להמשיך ולהעסיק את עצמו ולא ליפול לייאוש ולעצבות. העשייה נותנת כח ובריאות".**

ומשהחמירה מחלתו עוד יותר, ומשמעותה הייתה ברורה לו לגמרי, ביקש להעביר את המורשת שלו ואת הערכים החשובים שהאמין בהם לילדיו.

בסרט שהכין לכל אחד מילדיו, ואותו ביקש להראות להם לאחר מותו, דיבר גיל על הערכים שליוו אותו במהלך חייו, ועל המורשת אותה הוא מבקש להנחיל להם.

הוא דיבר על אמונתו באהבת אדם, על אהבת המשפחה וערך החברות. על כך שכל אחד צריך לסגל לעצמו אורך רוח ואיתנות הנפש. על אהבת התורה, אהבת הספר והתרבות. על ערך הנתינה, על קבלת אחריות ועל הצורך לעשות את מה שקיבלת על עצמך בצורה הטובה ביותר. גיל עצמו הרבה במתן צדקה בעיקר לטובת אנשים עם מוגבלות ונפגעי תאונות דרכים.

וכשמצבו כבר היה קשה ביקש להישאר בבית ולא בבית חולים. המשפחה קיבלה זאת בדרך הכי טבעית, מכבדת ואוהבת.

**"כך ראוי לו לאדם, שבשעותיו הקשות יהיה בקרבת בני משפחתו וחבריו הקרובים".**

הוא הרבה באמירת תודה לכל מי שסייע לו. כך הודה לרב דוד סתיו שהניח לו תפילין ממש בימי האחרונים, ולמעשה המילה האחרונה שגיל אמר לפני פטירתו למוריה, הייתה: **"תודה"**.

במוצאי חג השבועות תשע"א נפטר גיל בביתו כשכל משפחתו סביב למיטתו. בקשתו להיקבר במושב חדיד קוימה. לאחר פטירתו הונצח גיל במיזם הנפלא "מתחפשים בגיל", ובישיבת ההסדר בנתיבות.